

med de enkelte kunders udveksling af erfaringer. Det er derfor ejeren af hjemmesiden, der er ansvarlig for, at et sådant register overholder reglerne i lov om private registre.«

Det er ikke i øvrigt muligt - mere generelt - at tage stilling til, i hvilket omfang lovgivningen forbyder de i spørgsmålet beskrevne aktiviteter på Internettet. Afgørelsen af, om f.eks. en straffelovsbestemmelse kan anses for overtrådt, vil bero på en konkret vurdering af samtlige omstændigheder, der indgår i den pågældende sag.

Jeg kan dog henlede opmærksomheden på, at straffelovens § 228 kriminaliserer forskellige former for bagmandsvirksomhed i relation til prostitution, samt at den, som opfordrer eller indbyder til utugt eller stiller usædelig levevis til skue på en måde, der er egnet til at forulempe andre eller vække offentlig forargelse, straffes med hæfte eller fængsel indtil 1 år eller under formildende omstændigheder med bøde, jf. straffelovens § 233.

Jeg kan tillige henlede opmærksomheden på bestemmelsen i straffelovens § 229, stk. 1, hvorefter den, der fremmer kønslig usædelighed ved for vindings skyld eller i oftere gentagne tilfælde at optræde som mellemmand, eller som udnytter en andens erhverv ved kønslig usædelighed, straffes med fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder med hæfte eller bøde. Det følger endvidere af straffelovens § 229, stk. 2, at den, der udlejer værelse i hotel eller gæstgiveri til benyttelse til erhvervsmæssig utugt, straffes med hæfte eller med fængsel indtil 1 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

I sager om overtrædelse af bl.a. ovennævnte straffelovsbestemmelser vil anvendelsen af Internettet som medie kunne indgå som en af de faktiske omstændigheder, der indebærer, at bestemmelsernes gerningsindhold er realiseret.

Jeg kan i øvrigt henvises til min besvarelse af spørgsmål nr. S 2954.

Ad spm. nr. S 2955

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Jann Sjursen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne side 8166, lød således:

Til justitsministeren (24/8 99) af:

Jann Sjursen (KRF):

»Forbyder lovgivningen indehavere af domæner på Internettet, at der på deres hjemmesider annonceres efter massagepiger til massageklinikker eller om udleje af lejlighed mod dagsbetaling til prostitutionsformål, eller udveksles erfaringer om prostituerede med angivelse af de prostitueredes adresser, og vil ministeren eventuelt tage initiativer for at begrænse sådanne og lignende aktiviteter?«

Supplerende svar (6/10 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Registertilsynet, der har oplyst følgende:

»For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt lovgivningen forbyder indehavere af domæner på Internettet, at der på deres hjemmesider udveksles erfaringer om prostituerede med angivelse af de prostitueredes adresser, er det Registertilsynets opfattelse, at udveksling af erfaringer om prostituerede med angivelse af de prostitueredes adresser på en hjemmeside kan udgøre en registrering, omfattet af lov om private registre.

Det beror på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, om der er tale om en registrering omfattet af lov om private registre. Afgørende er, om der er tale om en systematisk opbevaring af oplysninger over en vis tid, samt om registret indeholder personhenførbare oplysninger.

Registrering af andre oplysninger end oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold kan finde sted, såfremt registreringen ud fra en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde kan anses for at være et naturligt led i den normale drift af den ansvarlige ejers virksomhed, jf. lov om private registre § 3, stk. 1.

Registrering af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold kan ske, såfremt der er indhentet samtykke hertil, og hvis det samtidig ud fra en konkret vurdering kan anses for at være nødvendigt for virksomheden m.v. at være i besiddelse af de pågældende oplysninger for at muliggøre en berettiget varetagelse af virksomhedens tarv, jf. lov om private registre § 3, stk. 2.

Det er Registertilsynets opfattelse, at registrering af oplysninger om de prostituerede uden indhentelse af samtykke i almindelighed ikke kan finde sted inden for rammerne af lov om